

44

2020.46.hét

Kedd 430-440

2. Cikkely

"ÉS JÉZUS KRISZTUSBAN, ISTEN EGYSZÜLÖTT FIÁBAN"

I. Jézus

430 Jézus héberül azt jelenti, hogy 'Isten megszabadít'. Az angyali üdvözléskor Gábor angyal adja neki a Jézus nevet, mely kifejezi, hogy ki ő és mi a küldetése. [\[10\]](#) Mivel "senki nem bocsáthat meg bűnöket, csak egyedül Isten" (Mk 2,7), Jézusban, az Ő emberré lett örök Fiában Ő az, aki "megszabadítja népét a bűneitől" (Mt 1,21). Így Jézusban Isten összefoglalja egész üdvözítő művét, melyet az emberért tesz.

431 Az üdvösség történetében Isten nem elégedett meg azzal, hogy Izraelt kiszabadította a szolgaság házából (Mtörv 5,6), amikor kihozta a népet Egyiptomból. Izraelt a bűnétől is megszabadítja. Mivel a bűn mindig Isten megsértése, [\[11\]](#) egyedül Ő oldozhat föl alóla. [\[12\]](#) Ezért Izrael -- egyre jobban tudatára ébredve a bűn egyetemességének -- másban nem kereshetett üdvösséget, csak a Megváltó Isten nevének segítségül hívásában. [\[13\]](#)

432 Jézus neve jelzi, hogy maga Isten Neve van jelen az Ő emberré lett Fiának személyében, [\[14\]](#) aki emberré lett a bűnök egyetemes és végső megváltására. Jézus az az isteni Név, amely egyedül hoz üdvösséget, [\[15\]](#) és ezek után mindenki segítségül hívhatja, mert Ő a megtestesülés által minden emberrel eggyé lett, [\[16\]](#) annyira, hogy "nem adatott más név az emberek között, melyben üdvözlünk lehetne" (ApCsel 4,12). [\[17\]](#)

433 A szabadító Isten nevét a főpap évente egyetlen egyszer hívta segítségül Izrael fiai bűneinek kiengesztelésére, amikor a szentek szentjében az engesztelés tábláját az áldozati állat vérével meghintette. [\[18\]](#) Az engesztelés táblája Isten jelenlétének a helye volt. [\[19\]](#) Amikor Szent Pál Jézusról azt mondja: "akit Isten engesztelésül adott (...) az Ő vérében" (Róm 3,25), ezzel azt mondja, hogy az Ő emberségében "Isten volt az, aki Krisztusban kiengesztelődött a világgal" (2Kor 5,19).

434 Jézus föltámadása megdicsőíti a "szabadító" Isten Nevét, [\[20\]](#) mert ettől fogva Jézus neve teljesen kinyilvánítja legfőbb hatalmát annak a névnek, mely "fölötte áll minden névnek" (Fil 2,9). A gonosz lelkek félnek az Ő nevéből, [\[21\]](#) Jézus

tanítványai az ő nevében művelnek csodákat, [22] mert amit kérnek az Atyától az Ő nevében, megadja nekik. [23]

435 Jézus Neve a keresztény imádság szívében van. Minden liturgikus könyörgés ezzel a formulával zárul: "a mi Urunk Jézus Krisztus által (...)". Az Üdvözlégy csúcspontja: "és áldott a te méhednek gyümölcse: Jézus." A keletiek "Jézus-imádságnak" nevezett szívbéli imádsága így hangzik: "Jézus Krisztus, Isten Fia, Uram, irgalmazz nekem, bűnösnek". Sok keresztény, mint Szent Johanna [24] is, Jézus nevével ajkán hal meg.

II. Krisztus

436 A Krisztus név a héber "fölkent" jelentésű "Messiás" szó görög fordításából ered. A Jézus név jelentése nem valósulna meg, ha nem teljesíti be tökéletesen azt az isteni küldetést, amit ez a név jelent. Izraelben ugyanis Isten nevében azokat kenték föl, akiket Neki szenteltek a Tőle származó küldetésre. Ez történt a királyok, [25] a papok [26] és olykor a Próféták [27] esetében. Ennek kellett történnie különösen is a Messiással, akit Isten fog küldeni, hogy véglegesen megalapítsa az ő országát. [28] A Messiásnak az Úr Lelke által fölkentnek kellett lennie, [29] mint királynak, s egyidejűleg papnak is, [30] de úgy is, mint Prófétának. [31] Jézus beteljesítette Izrael messiási reménységét a maga hármassal, papi, prófétai és királyi feladatával.

437 Az angyal hírül adta a pásztoroknak Jézusnak, mint az Izraelnek ígért Messiásnak a születését: "Ma megszületett a Megváltótok, az Úr Krisztus, Dávid városában" (Lk 2,11). Ő kezdettől fogva az, "akit az Atya megszentelt és a világba küldött" (Jn 10,36), a Mária szűz méhében fogantatott "szent". [32] Józsefet Isten arra hívta, hogy vegye magához jegyesét, aki méhében azt hordozta, aki "a Szentlélektől fogantatott" (Mt 1,20), hogy Jézus, "akit a Krisztusnak neveznek", József feleségétől szülessék Dávid messiási nemzetségében (Mt 1,16). [33]

438 Jézus messiási fölszentelése isteni küldetését nyilvánítja ki. "Miként maga a név mutatja: Krisztus nevében ott hangzik az, aki fölkente, az is, akit fölkentek, és maga a kenet is, amellyel fölkenték; az Atya kente föl, a Fiú lett fölkelve a Lélekben, aki a Kenet." [34] Őrök messiási fölszentelése földi élete során tárult föl, amikor János megkeresztelte, amikor "fölkente Őt Isten Szentlélekkel és erővel" (ApCsel 10,38), "hogy kinyilváníttassék Izraelnek" (Jn 1,31) mint Messiása. Cselekedetei és szavai úgy ismertetik meg, mint az "Isten szentjét". [35]

439 Sok zsidó és néhány pogány is, akik osztoztak a zsidók reménységében, fölismerték Jézusban az Izrael Istene által megígért "Dávid fia" alapvető messiási vonásait. [36] Jézus elfogadta a Messiás címet, amelyhez joga volt, [37] de nem minden föntartás nélkül, mert kortársai közül nem egy nagyon emberi [38] s lényegében politikai értelemben fogta föl. [39]

440 Jézus elfogadta Péter hitvallását, aki őt Messiásnak ismerte el, de közvetlen utána meghirdette az Emberfiára váró szenvedést. [\[40\]](#) Messiási királyságának igazi tartalmát az Emberfiának -- "aki alászállott a mennyből" (Jn 3,13) [\[41\]](#) -- transzcendens mivoltában és a Szenvedő Szolga megváltó küldetésében tárta föl: "Az Emberfia nem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem hogy ő szolgáljon másoknak, és odaadja életét váltságul sokakért" (Mt 20,28). [\[42\]](#) Ezért királyságának igazi értelme csak a keresztt magasságában nyilvánult meg. [\[43\]](#) Csak a föltámadás után hirdethette Péter Isten népe színe előtt az Ő messiási királyságát: "Tudja meg hát Izrael egész háza teljes bizonyossággal, hogy Isten Úrrá és Krisztussá tette Őt, ezt a Jézust, akit ti keresztre feszítettetek!" (ApCsel 2,36).